

عنوان مقاله:

جایگاه بافت فرسوده در توسعه پایدار

محل انتشار:

همایش ملی بافت های فرسوده و تاریخی شهری: چالش ها و راهکارها (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فاطمه تورنجی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات فرهنگی دانشگاه کاشان

آمنه مرتضوی - دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات فرهنگی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

عناصر و فضاهای بافت شهری عمری محدود دارند و با گذشت زمان دچار تغییر و فرسودگی می شوند به عبارت دیگر هیچ فضا و بنایی بدون بهسازی و نوسازی و مرمت نمی تواند دوام و بقای طولانی داشته باشد به این معنا شهر تنها با استفاده بهینه از منابع انرژی اجتناب از اسراف و تولید ضایعات و اجرای سیاست ها و برنامه های توسعه می تواند به حیات خود در دراز مدت ادامه داده و پایدار بماند از این رو رعایت اصول نظری توسعه پایدار شهری در اهداف هر برنامه ی توسعه شهری ضروری به نظر می رسد هدف تحقیق حاضر بررسی جایگاه بافت فرسوده در توسعه پایدار می باشد و با روش اسنادی انجام گرفته است نتایج نشان می دهد برنامه ریزی در ساماندهی بافت های فرسوده توسعه پایدار را توسط توسعه درون زای شهر ممکن می سازد لذا سیاست گذاری جامع و پایدار برای بهسازی بازسازی بافت های قدیم شهری ضمن حفاظت از میراث تاریخی فرهنگی و توجه به سازگاری آن ها با ساختارهای فرهنگی و محیط زیست موجب توسعه پایدار شهری می شود

کلمات کلیدی:

بافت، بافت فرسوده، توسعه، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/422330>

